

Inning contributies 2015

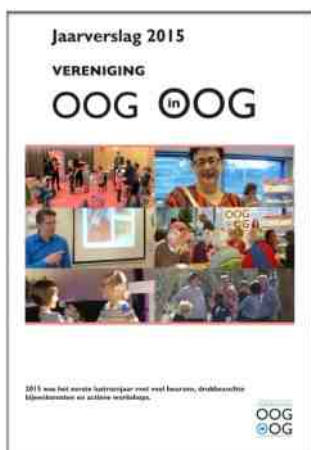
Onlangs zijn circa 50 leden, die hun lidmaatschap voor 2015 nog niet hadden betaald, aangeschreven per e-mail of per post. Inmiddels hebben de meeste mensen hun lidmaatschap van 2015 en sommigen ook voor het jaar 2016 overgemaakt.

Het liefst innen wij de contributie per automatische incasso. Dit bespaart ons veel tijd en is in onze administratie eenvoudig te verwerken. Zo wordt voorkomen dat er onnodig veel uren van de bureaumedewerksters worden besteed aan het versturen van herinneringen.

Met ingang van 1 januari 2017 zal de contributie – als er géén automatische incasso is afgegeven, met € 2,50 verhoogd worden naar € 27,50. De Algemene Ledenvergadering heeft hier op 30 april jl. mee ingestemd. Wij hopen op deze manier zo veel mogelijk leden te stimuleren om gebruik te maken van de automatische incasso.

Indien u een factuur wenst - sommige zorgverzekeraars vergoeden het lidmaatschap - kunt u deze natuurlijk opvragen en krijgt u die per e-mail of over de reguliere post toegestuurd. U kunt deze opvragen bij Maaïke Oosterhof. Heeft u verder nog vragen over de automatische incasso? U kunt Maaïke bereiken via moosterhof@ver-ooginoog.nl of 0653 836 774.

Jaarverslag 2015: eerste lustrumjaar

In juni verscheen het jaarverslag over het jaar 2015. Dit was het eerste lustrumjaar voor Vereniging OOG in OOG.

In dit jaarverslag kunt u lezen over onze activiteiten, verslagen van beurzen, drukbezochte bijeenkomsten en actieve workshops. Ook is het financieel

rapport over 2015 hierin opgenomen. Het volledige verslag kunt u online lezen op onze website via <http://www.ver-ooginoog.nl/over-oog-in-oog/jaarverslagen/>. Een geprint exemplaar kunt u opvragen bij onze bureaumedewerker Maaïke Oosterhof via moosterhof@ver-ooginoog.nl

Deze dagen geniet iedereen van de heldere dagen, van de tuin, van een wandeling door een bos. Ik niet, ik zit tijd te morsen op de bank. Ik zou ergens zin in moeten hebben, maar de waarheid is dat ik nergens zin in heb.

Wat doe ik als ik tijd mors? Ik weet het niet. De tijd glipt door mijn handen. Ik zit op de bank en ineens is er een uur voorbij, dat is wat tijd morsen voor mij is. Ik heb niet eens de energie om plannen te maken. Ik zit alleen en bedenk welke dingen ik zou kunnen doen, maar die doe ik niet. Ik blijf stilletjes zitten op de bank.

De bank is van mij. De bank is geduldig. Van de bank hoef ik niks.

Stil

Ieders leven gaat verder en dat van mij staat stil. Zo voelt het. Ik ben alleen maar moe. Moe van de maanden die achter me liggen en moe van de maand die voor me staat. En daartussenin zit ik op de bank.

Vandaag sprak ik een lotgenoot. Zij bevestigde dat kijken met één oog vermoeiend is. In het begin heel vermoeiend en na verloop van tijd kost het leven met één oog nog steeds meer energie dan dat met twee ogen.

‘En dat blijft zo’, verzekerde ze me, ‘je zit in een rouwperiode. Het verlies van een oog is een groot verlies. Neem daar de tijd voor.’

Schaduw

Dat doe ik, niet eens zozeer bewust, eerder onbewust, door een beetje doelloos op de bank te zitten, de schaduw van de zon te zien, de heldere dagen wel best te vinden, de tuin de tuin te laten en die wandeling uit te stellen tot morgen. Of overmorgen. Of dan die morgen.

Morsen met de tijd, dat is het enige waarin ik uitblink op dit moment.

Wordt vervolgd...

Rita Verduin